

DOMNULUI PROFESOR, CU TANDREȚE

Profesorul Ștefan Munteanu mi-a fost mai mult decât un simplu coordonator al tezei de doctorat. În anul 2000 m-a acceptat cu un subiect deloc convențional – discursul reclamelor. Mi-a mărturisit că-i place entuziasmul meu în a pune sub microscopul stilistic un domeniu vast, atât de futil. Mi-a fost un model de cinste și de rigoare a erudiției. El m-a învățat să-mi mențin proaspăt spiritul de observație și acuratețea limbii.

De la domnul profesor am învățat că a fi cultivat nu înseamnă să fi citit o carte sau alta, ci să știi să-ți găsești repere și să le combini cu altele, într-un discurs coerent. În timp, am păstrat o corespondență constantă cu domnia sa. „Carmen, atenție «la nivelul limbii» și «în cadrul textului», le folosești excesiv. De la scrisul de ziar ți se trage!”. Iată ce-mi scria în anul 2000: „Nu mărginire și zgârcenie verbală, ci substanțialitate, generată de actul suveran al ideii este condiția fundamentală prin care limbajul dobândește privilegiul de a deveni activ și biruitor”.

Într-o lume inconsistentă, săracă în domni și doamne, golită de repere de bun-simț, de corectitudine, de bunătațe, Ștefan Munteanu se încăpățâna să le poarte mai departe prin studenții săi. Cu o generozitate dezarmantă. Când am momente de ezitare, mă energizez cu încrederea pe care o avea profesorul în resursele mele creative. Iată ce scria (într-o scrisoare, datată 27 sept. 2001): „Am citit cu mare plăcere și cu real interes frumoasa prezentare pe care ai făcut-o cărții mele. Paginile d-tale excelează printr-o sensibilitate artistică impresionantă și printr-o ținută elevată și elegantă. Îți mulțumesc din toată inima. Ce bine ar fi dacă te-ai consacra exegezei literare și chiar creației literare, cărora le ești hărăzită! Cred că vei face-o după trecerea doctoratului. Sper să nu-ți risipești talentul în reportaje și în cronici mărunte. De altfel, ziaristica a mers și merge și acum mână-n mână cu literatura. Să mai dau exemple? Le știi bine: Eminescu,

Caragiale, Camil Petrescu, Liviu Rebreanu, Arghezi și atâția alții azi. Am convingerea că voi auzi mult și numai de bine despre d-ta și asta nu prea târziu...”

În anul 2000 am pornit într-o călătorie alături de profesorul Ștefan Munteanu. Pe drum, am avut prilejul și norocul bun să-mi îmbogățesc mintea cu harul celor pe care i-am descoperit. Să învăț lecția competenței, a pasiunii și a profesionalismului.

CARMEN NEAMȚU